

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1097

гр. Б., 14.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ТРИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Габриела Тричкова Гражданско дело № 20221200100307 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Б. П. Ю., с ЕГН *****, с адрес Б., ул.“С.” №10, против Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес пл.“С.Н.” 6, 1000, С.Ц., представлявана от Председателя на КПКОНПИ.

С исковата молба са предявени обективно съединени искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 50 000 лв., представляващи причинени неимуществени вреди и сумата от 116,11 лв. причинени имуществени вреди в резултат на постановяването на незаконосъобразно Решение № РС – 760-20-056 от 07.07.2021г., постановено по преписка рег.№ ЦУ 01/С-760/30.11.2020г. по описа на КПКОНПИ, ведно със законната лихва върху главниците от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателното изплащане на сумите. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

С исковата молба е направено искане за спиране на производство по делото на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, с оглед наличието на висящ процес по адм. д.№ 724/2021г. по описа на АС Б., образуван по жалба на ищеца Б. Ю. срещу решение № РС – 760-20-056 от 07.07.2021г., постановено по преписка рег.№ ЦУ 01/С-760/30.11.2020г. по описа на КПКОНПИ. Искането е обосновано с това, че искът е предявен пред Административен съд Б., като е поискано на основание чл.204, ал.2 от АПК да бъде допуснат за съвместно разглеждане с подадената жалба срещу атакуваното решение. Излага се, че искът е допустим, въпреки че не е налице окончателно произнасяне относно законосъобразността на решението на КПКОНПИ, тъй като разпоредбата на чл.204, ал.2 от АПК предвижда възможност за жалбоподателя да предяви иск за обезщетение на причинените му с оспорвания административен акт вреди заедно с оспорването на административния акт. Излага се, че с неподлежащ на обжалване съдебен акт АС Б. е преценил, че предявения иск следва да бъде разгледан в отделно производство, като същия е изпратен на Окръжен съд Б.. Предвид горното се излага, че висящото административно производство се явява преюдициално по отношение на настоящото, тъй като от това дали административния акт на КПКОНПИ ще бъде отменен зависи дали искът предмет на делото ще бъде уважен или отхвърлен.

С оглед направеното искане за спиране на производството, съдът е изискал справка относно етапа на който се намира адм. д.№ 724/2021г. по описа на Административен съд Б..

Видно от постъпилата справка от 09.11.2022г. е, че адм. д. № 724/2021г. по описа на Административен съд Б. не е приключило и същото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 09.01.2023г. от 13.30ч. От приложеното по настоящото дело определение № 656/18.04.2022г. постановено по адм. дело № 724/2021г. по описа на

Административен съд Б. се установява, че това дело е образувано по жалба на настоящия ищец Б. П. Ю. против Решение № РС – 760-20-056 от 07.07.2021г., постановено по преписка рег.№ ЦУ 01/С-760/30.11.2020г. по описа на КПКОНПИ.

Съдът след като се запозна с подадената искова молба, приложенията към нея и материалите по делото намира, че са налице основанията на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК за спиране на настоящото производство, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК съдът спира производството по делото, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Основание за спиране по цитираната норма е налице, когато предмет на обуславящото дело е правоотношение, чието съществуване или несъществуване се явява предпоставка за съществуването на правоотношението, предмет на обусловеното дело. Касае се до релевантна връзка на преюдициалност, като критерият е дали решението по другото дело би формирало сила на присъдено нещо от значение за преценката на обуславящите факти.

В случая така изяснената връзка на преюдициалност е налице, съответно съществува предпоставката по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството по делото до решаване на спора иницииран по жалба на ищеца срещу законосъобразността на решение № РС – 760-20-056 от 07.07.2021г., постановено по преписка рег.№ ЦУ 01/С-760/30.11.2020г. по описа на КПКОНПИ.

Предметът на иска се индивидуализира с основанията за неговото предявяване и с отправеното до съда искане. Разпоредбата на чл.2а от ЗОДОВ определя фактическия състав при наличието на който възниква имуществена отговорност на държавата. Един от елементите на фактическия състав е отмяната на увреждащия административен акт. В нормата е посочено, че държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им.

Съгласно чл.204, ал.2 АПК искът за обезщетяване на вреди може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт, от което се черпи аргумент, че предварителната отмяна на административния акт не следва да се разглежда като задължително условие за произнасянето на съда по същество. Разпоредбата на чл.204, ал.1 от АПК не установява абсолютна процесуална предпоставка за разглеждане на спора, а указва момента, от който възниква фактическия състав по чл.2а, във връзка с чл.1 от ЗОДОВ. Ако административния акт не е отменен, не е осъществен фактическия състав на имуществената отговорност.

С оглед горното съдът намира, че произнасянето на Административен съд Б. относно законосъобразността на обжалвания административен акт има преюдициално значение относно претенциите на ищеца за вреди от постановяване на същия, поради което искането за спиране на настоящото производство се явява основателно, с оглед наличието на хипотезата на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по настоящото гражданско дело № 307/2022г. по описа на Окръжен съд Б. до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по административно дело № 724/2021г. по описа на Административен съд-Б..

Ежемесечно от Служба „Деловодство“ при Окръжен съд Б. ДА СЕ ИЗИСКВА от Административен съд Б. справка относно движението на преюдициалното производство, с оглед своевременно възобновяване и приключване на настоящото производство.

Определението за спиране на производството подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му на ищеца с частна жалба, пред Апелативен съд гр. София.

Съдия при Окръжен съд – Б.: _____